

ترس از زمین گیر شدن: تجربه زندگی با پارکینسون از دیدگاه بیماران

دکتر محمدعلی سلیمانی^۱، دکتر رضا نگارنده^۲، دکتر فریده باستانی^۳

۱. استادیار گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران، soleimany.msn@gmail.com

۲. استاد، مرکز تحقیقات مراقبت های پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

۳. دانشیار، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی ایران: تهران، ایران

سابقه و هدف: بیماری های مزمن از قبیل بیماری پارکینسون بر روی ابعاد جسمی، ذهنی، اجتماعی و اقتصادی زندگی بیماران مبتلا تأثیر می گذارد. هدف از این مطالعه بررسی تجارب زندگی با بیماری پارکینسون از دیدگاه بیماران بود.

مواد و روش ها: این مطالعه کیفی از نوع اکتشافی بود. نمونه گیری هدفمند از دوازده بیمار مبتلا به پارکینسون که به کلینیک نورولوژی بیماران سربایی مراجعه کرده بودند، انجام شد. داده ها از طریق مصاحبه های نیمه ساختار یافته جمع آوری شد و به استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: ترس از زمینگیر شدن بعنوان مهم ترین نگرانی این بیماران شناسایی شد. این نگرانی در اثر تأثیر این بیماری بر ابعاد مختلف جسمی، روانی، احساسی و اجتماعی ایجاد شده بود. ترس از زمین گیر شدن مشتمل بر چهار طبقه ناتوانی پیشرونده جسمی، آشفتگی روانی، کاهش روابط اجتماعی و تغییر خود بود.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد افراد مبتلا به پارکینسون برای زندگی با این بیماری با چالش های زیادی مواجه هستند. ترس از زمین گیر شدن در آینده مهم ترین نگرانی این بیماران بود که به ویژه در مراحل انتهایی این بیماری خود را نشان می داد. نتایج مطالعه همچنین نشان دادند که عوامل متعدد جسمی، روانی و اجتماعی تجربه زندگی در این بیماران را تحت تأثیر قرار می دهند. به نظر می رسد با توسعه استراتژیهای مؤثر به منظور کاهش این نگرانی ها می توان به ارتقای کیفیت زندگی این بیماران کمک نمود.

کلید واژه ها: بیماری پارکینسون، تحلیل محتوا، مطالعه کیفی